

des også finde anvendelse i sager, som behandles efter reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs.

De almindelige regler om gældssanering forudsætter som udgangspunkt, at skyldneren skal have afklarede økonomiske forhold. Dette indebærer, at reglerne for fastsættelsen af skyldnerens budget bør justeres i sager om gældssanering i forbindelse med konkurs, idet det efter Konkursrådets forslag ikke vil være en betingelse for at få gældssanering i forbindelse med konkurs, at skyldnerens økonomiske forhold er afklarede.

Har skyldneren på gældssaneringstidspunktet påbegyndt en ny erhvervsvirksomhed, må det i nogle tilfælde således f.eks. forventes, at det kan være vanskeligt at fastsætte en præcis prognose over skyldnerens fremtidige indtægt. I dette tilfælde bør skyldnerens betalingssevne fastsættes på baggrund af et rimeligt skøn over den fremtidige indtægt. Opnår skyldneren efter gældssaneringstidspunktet en væsentlig budgetforbedring, vil den pågældende som nævnt ovenfor have pligt til at oplyse skifteretten og kreditorerne herom.

Har skyldneren på afgørelsestidspunktet uafklarede udgiftsforhold, hvilket i praksis formentlig navnlig vil dreje sig om udgifter til skyldnerens bolig, er det rådets opfattelse, at der mere skønsmæssigt bør afsættes et beløb til dækning af en rimelig udgift hertil. Der bør i den forbindelse ikke lægges vægt på, om skyldneren for tiden faktisk afholder en sådan udgift. Såfremt skyldnerens faktiske udgifter til f.eks. bolig er for stor, bør dette dog ligesom i dag kunne medføre, at skifteretten nægter gældssanering.

Der henvises til betænkningen side 400 f.

4.10.3.2.5. Afdragsperiodens længde

Med hensyn til den periode, hvor skyldneren skal afdrage på den bestående del af gælden i forbindelse med gældssanering efter særlige regler for erhvervsdrivende, bemærker Konkursrådet, at der ved fastlæggelsen heraf må lægges vægt på forskellige hensyn. Konkursrådet har ikke fundet anledning til at foreslå en ændring af afdragsperiodens længde i »almindelige« sager om gældssanering. En eventuelt kortere afdragsperiode for skyldnere med erhvervsmæssig gæld end de i praksis sædvanlige 5 år, hvor sagen behandles efter de særlige regler om gældssanering i forbindelse med konkurs, vil således indebære en forskelsbehandling af skyldnere med erhvervsmæssig gæld og andre skyldnere. Konkursrådet finder ud fra en insolvensretlig vurdering, herunder hensynet til at sikre helheden i gældssaneringssystemet, ikke grundlag for at anbe-

fale, at der generelt indføres en kortere afdragsperiode for en særlig gruppe af skyldnere.

Konkursrådet peger i den forbindelse også på, at en eventuel længere sagsbehandlingstid for sager om gældssanering i forbindelse med konkurs end i de øvrige gældssaneringssager ikke i sig selv kan begrunde en kortere afdragsperiode. Det regelsæt, som foreslås af Konkursrådet, er udformet sådan, at afdragsordningen reelt kan påbegyndes straks, når gældssaneringssagen indledes, således at skyldneren i realiteten ikke bliver stillet anderledes ved gældssanering i forbindelse med konkurs, jf. straks nedenfor.

Konkursrådet bemærker, at rådet ikke har taget stilling til, i hvilket omfang andre hensyn, herunder de erhvervspolitiske samt erhvervs- og samfundsøkonomiske hensyn, der ligger bag regeringens handlingsplan for iværksættere og rådets tillægskommissorium, måtte kunne begrunde, at der indføres regler om en kortere afdragsperiode for visse grupper af skyldnere.

Konkursrådet bemærker endvidere, at en sag om gældssanering i forbindelse med konkurs efter omstændighederne vil kunne indledes i umiddelbar forlængelse af konkursdekretets afsigelse, men der vil dog efter rådets opfattelse kunne gå en årrække, inden konkursboet afsluttes, og der kan træffes endelig afgørelse i gældssaneringssagen. Skyldneren vil imidlertid efter aftale med skifterettens medhjælper kunne påbegynde en opsparing allerede ved gældssaneringssagens indledning.

De midler, der er sparet op i den periode, hvor gældssaneringssagen behandles, vil skulle medtages ved beregningen af afdragsperiodens længde. De indbetalinger, som skyldneren har foretaget, skal således modregnes i afdragsperiodens længde under hensyn til betalingssevnen på det tidspunkt, hvor gældssaneringskendelsen afsiges. Har skyldneren ikke nogen betalingssevne, når kendelsen afsiges, skal eventuelle opsparede beløb udloddes som et engangsbeløb til kreditorerne.

Har skyldneren eksempelvis i en periode på 5 måneder opsparret 10.000 kr., og fastsættes skyldnerens månedlige afdrag til 2.500 kr., vil udgangspunktet være, at afdragsperioden efter kendelsen skal forkortes med 4 måneder. Har skyldneren på kendelsestidspunktet mulighed for at afdrage 3.000 kr. om måneden, vil den pågældende, hvis afdragsperioden fastsættes til 5 år, skulle betale 180.000 kr. i alt. Har skyldneren inden kendelsen f.eks. i løbet af 3 år opsparret dette beløb, vil den pågældende som udgangspunkt ikke skulle betale yderligere afdrag.

Om det sidstnævnte eksempel bemærker Konkursrådet dog, at hvis et beløb af denne størrelse er opspar-